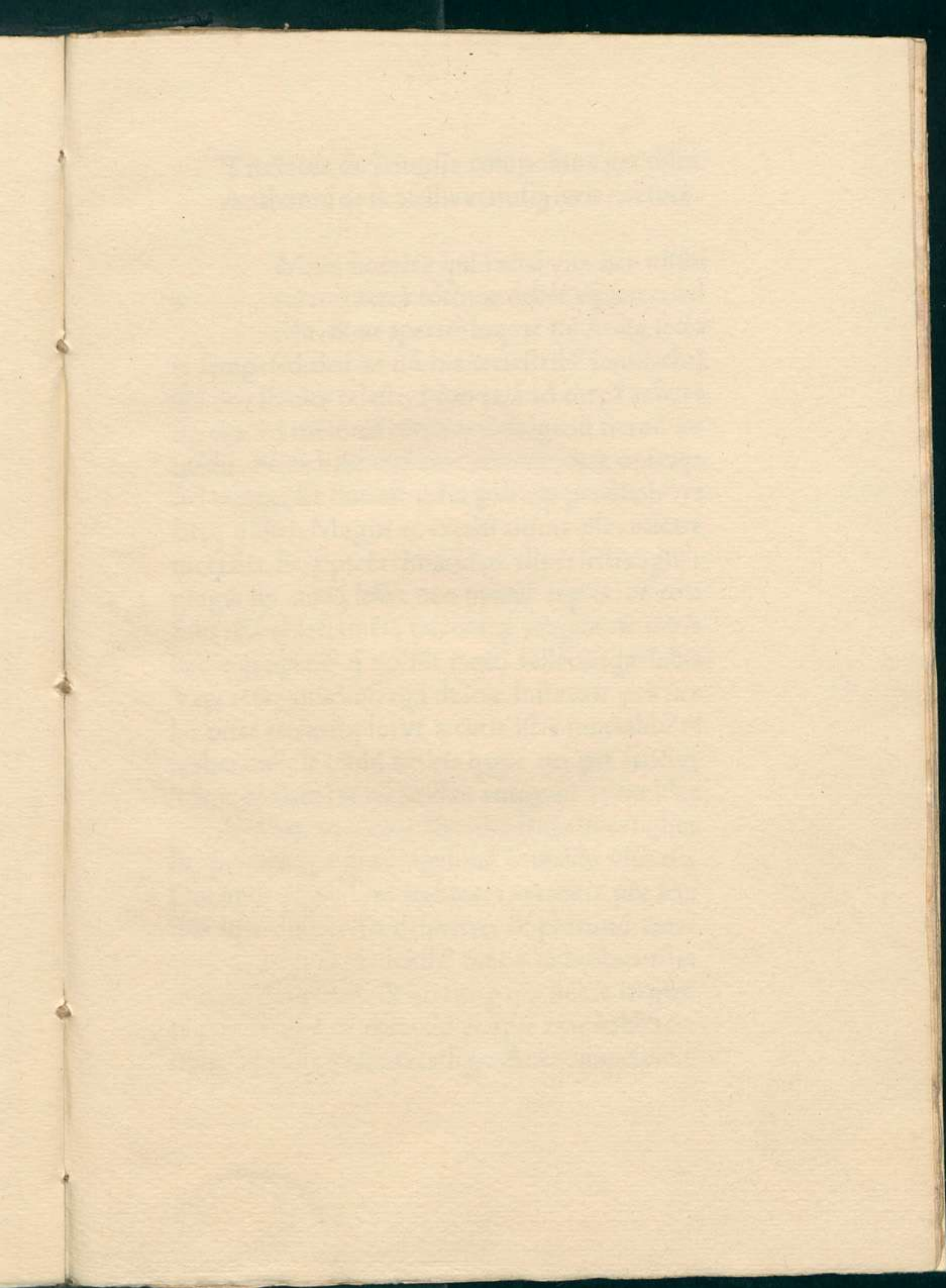
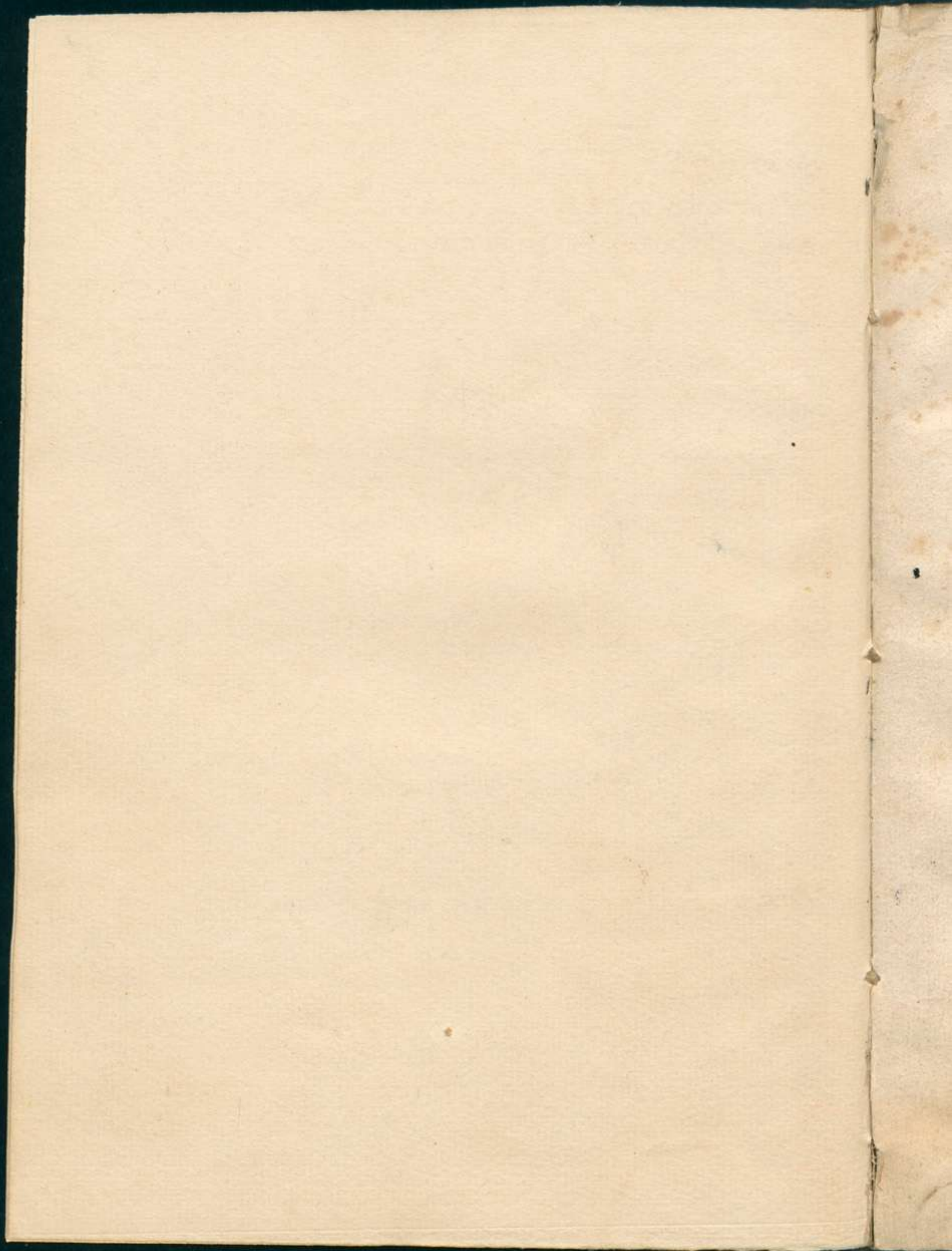

HERBERT

Tractatus de Ieiuniis compositus per dñm
Anthoniū de Rosellis vtriusq; iuris doctore.

Mnes homines qui rectū vite iter nitun-
tur: nō terrā cōtinuo debēt aspicere: sed
celū. & vt aperti⁹ loquar nō hoīez secta-
ri semp: sed deū. ac nō his terrestrib⁹ simulachr⁹
sed deo seruire celesti. Non etiā ad corp⁹ referre
sēp oīa: sed mētē. cū corpori indulgēdū sūt: nō ser-
uiēdū. Non huic etiā uite cōtinuo dare operaz:
sed eterne. Et hoc est qđ a plerisq; prudētib⁹ re-
latuz didici. Magni et excelsi animi esse: calcare
mortalia. Et p̄ptera rimaculat⁹ ille celestis agn⁹:
gregis sui curaz hñs: nos moneñ cupiēs: ne cōti-
nuo ista oblectamēta terrena p̄ magnis ac ueris
bonis accipem⁹ q̄ nō sūt tantū fallacia: q̄ dubia
Verz etiā insidiosa: q̄ dulcia. Instruxit nos uer-
bo p̄iter et exemplo: vt a curis istis mortalib⁹ re-
traherem⁹. Interdū uerbis q̄ppe cuz per sanctaz
m̄rem eccliam: ac nō nullos antiquos venerādos
p̄fes sanctoz ieiunioz fecerit cōstitutiōes: q̄bus
& ip̄e plus ope quadragesimā ieiunādo vsus est.
Docemur ḡ oīm cōditore: veritatis p̄re ieiu-
niis interdū terrena despiciere: & plurimū amar
celestia. cū ip̄is mediātib⁹ mēs a caducibus istis
mortalibus eleueñ: & uirtus p̄ ip̄a nobis largiat̄
et p̄miū. Que ut comodo et apte exigētib⁹ t̄po-
ribus expedire possumus: Ego Anthonius eximi

us legum doctor filius quōdam eximii dñi Ro
selli de rosellis de aretio leguz doctoris famosi .
aliqua vtilia de ipsis eligere constitui ad eruditi
onem mei ac ceterorum istas fugare terrenas ob
lectationes cupientiū Suscipe ergo illustris prin
ceps opusculuz hoc ad laudē excelsi tui nominis
compilatu3. Guido Anthoni Comes magnaniē
montis feretri magneq; regni Sicilie comestabi
lis . cui ex debita sincere gratitudinis et deuoti
onis intime aliquod munusculum exhibendum
qd̄ tibi tanq̄ prudētissimo verisimiliter debz tesse gr
tū. me obligatū fateor nūc maxie animi tui fauē
te clementia inter familiares tuos cōnumeratus
colligam de micis cadentibus ex mensa tua. Hec
ex studiis nostris tibi melius aliud conuenire q̄ de
ieiuniis tecū habere confabulatiōez quē principū
vnicū religiosissimū diuinis rebus semp aie p̄mp
tiorē fuisse cōprehēdi. & qa uetustis retro aīces
soribus nō degeneras post imēsas tui regiminis
actiōes religiōi plurimū uacas: & deuz times.
Tractaturus igit̄ de ieiuniis quadragesimalibus
maxie & primū vidēdū est. quare fuerit hec sanc
ta instituta q̄dragesima. Que ideo instituta est:
qa cū hoīes de oībus suis decimā debeāt deo sic etiā
in ieiuniis fuit hoc statutū vt. xxxvi. diebus ieiū
nāmus &.iiii. plus: tñ nō sūt dati p̄pter decimas
sed ut equareēt dñicis ieiuniis. Naz & tot diebus
ip̄e etiam ieiunauit remanent tamen. xxx. hore

2

non deciate sed possumus dicere q̄ releuamur ab
istis p̄pter on⁹ aliorū ieiuniorū vel illorū .iiii. di
erū q̄ licet prestent p̄pter aliud tñ nos onerant
& sic in alio releuari debem⁹. Vidēdū est modo
de ieiuniis & hoc questiōib⁹. vii. explicari credo
Et quoniā oīs disputatio seu locutio de ieiuniis
futura est placet primo diffinire qd sit ieiuniū
et vnde dicat. Scdo quotuplex sit ieiuniū. Tercio
qui ad ip̄z astringant. Quarto de ipsi⁹ obseruā
tia et qualiter frangat. Quinto q̄ sint dies dig
ni ieiunio. Sexto quādo sit in toto uel p̄ticulari
ter trāsmutabile. Septimo q̄ sint effect⁹ ieiunii.
Rediēs ad primā questiōez dicit in ip̄a Inno. q̄
ieiuniū est p̄cimoniam vict⁹: & ciborū abstinētia.
Sed ista diffinitio nō est tuta q̄ non cōprehēdit
substātia ieiunii contra .l. oīs diffō. ff. de reg.
iur. Vnde dico q̄ ieiuniū in sua p̄pria specie sūp
tū est vnica in die legitīa ciborū refectio cum ab
stinētia a carnib⁹ lacticinis institutiōe generali ec
clie uel loci sp̄ali cōsuetudine voto uel penitētia
itroductū. Et ideo dicit legitīa q̄ fieri dēt euitā
do. v. que sunt rep̄tamēta r̄gule de quib⁹ habet
de cōse. di. v. c. quicq̄ & infra dicā. & dicit scdm
Inno. et doct. a quodā intestio qd̄ vocat̄ ieiunū
qd̄ est supuacuū et subtile & ieiunii rōnē nitē
assignare Host. S̄ hoc medicis phisicis dimittā.
Secūdo est vidēduz quotuplex sit ieiuniū et Inno.
& goff. suo modo dicūt: Ego uero sic dico q̄ po

test considerari ieiuniū mltipliciter .Pri^o. modo ī
suo genere generali : & tūc ieiuniū est abstinere
ab iniquitatib⁹ et illicitis sc̄li voluptatib⁹ sc̄dm q̄
habet de cōse. di. v. ieiuniū & sc̄dm hoc ieiuniū
abstinētia a quocunq̄ appetitu dici pōt extraneo
et illicito q̄ abstinētia simp̄r fieri debz sicut hu
mana fragilitas triplici modo dñio peccati subiec
ta est sc̄dm q̄ scribit. Lactāti⁹ libro de falsa religi
one li. vi. c. xiii. videlicz facti dicti et cogitationi
b⁹. Prim⁹ igit grad⁹ hui⁹ ieiunii est a malis ope
rib⁹ abstinē. Sc̄dus est a malis uerbis. Terci⁹ est
a cogitatiōe rerz malaz. Qui primū gradū ascen
dit satis iust⁹ est. Qui secundū iam p̄fecte uirtu
tis est: si q̄dem neq̄ facto neq̄ f̄ mōe deliquat.
Qui terciū iste nō similitudinē rei assecut⁹ dicit.
Est eniz pene supra hūanū modū nec in cogitati
one quidē admittere qd̄ sit uel facto malum uel
improbū dictu: ita q̄ etiā iusti hoīes q̄ frenare se
possunt ab oī ope iniusto : nōnunq̄ tñ ip̄a fragi
litate vincunt: ut uel in ira malū dicāt uel in af
pectu rerz delectabiliū cogitatiōe tacita concupis
cāt. Secūdo modo potest sumi ieiuniū in suo esse
speciali sc̄dm q̄ diffinit q̄ sit abstinētia uel pci
monia ciboz et hoc pōt dupliciter considerari.
Vno modo ex pte cause efficiētes uel introducēt.
Alio modo respectu cause materialis seu subiectiue
vel p̄dicati. De primo pōt dici q̄ aliqui p̄cedūt de
generali īstitutiōe eccl̄ie ut ieiunia q̄dragesime. vt

7
.iiii. di. statuim⁹ cuz sequēti. & de cōse. di. v. qua
dragesima. cū se. & vigilie ap̄lor⁹. vt infra dica⁹
Aliqua sunt ieiunia ex voto p̄cedentia. Aliqua
ex cōsuetudine loci sp̄alis. vt p̄nones q̄ ieiunāt
sexta feria: & Romani ieiunant in sabato. vt ha
bet. xii. di. c. illa. Itē ieiuniū aduent⁹ quod non
est generale debz custodiri secūduz loci cōsuetu
dinē. Aliqua sūt q̄ pueniūt ex penitētia iniūcta
a sacerdote ut habetur. lxxxvi. di. presbiteros. Iste
autē sp̄s ieiunior⁹ ex pte sūt efficiēti. Ex pte aut
naturali uel subiectiua seu p̄dicatiua est triplex.
Primū qñ est a qualibz re cōmestibili abstinētia
secūdu p̄pria volūtate. & nō secūdu statutū ecclie
scriptū seu cōsuetudinē. Et secūdu hoc etiam q̄ de
plurib⁹ comedit uel pluries ī die dicit ieiunare: dū
tñ a placit⁹ abstineat voluptat⁹. Et hoc qdē ieiuni
uz debz fieri oī t̄pe: maxie a cleric⁹ ut habet xlii. di.
c. i. ii. & iii. & fit comedēdo etiā de q̄libz re nobi
li: dūmodo nō secūdu volūtate uel appetituz.
habita tamen distinctiōe bonor⁹ & personar⁹ &
reꝝ inter quas versat⁹. Est sciendū quando quis
abstinet se a cibis uenerēz generātib⁹ ut si tantū
cōmedit panē nuces uel poma nō carnes nō pis
ces nō oua: et hoc ieiuniū dicit⁹ zeufegia a zenō
quod est siccū & fegia quod est cōmedere. Ter
ciū est ieiuniū secūdu cōstitutionē iuridicā ecclie
vt abstinētia carniū & lacticinior⁹: vt habetur
.iiii. di. deniqz de hoc sermo fit in presenti. Ter

cio principaliter quero qui ad ieiuniū sint astricti. Dico q̄ omnis doli capax est ad ieiunādū abip̄ & ideo puer. x. annorū cōiter erit etiā astrictus. Ratio q̄a peccare pōt et peccata deflere .c. i. de delic. pue. An autē cum ip̄is sit dispēlandū infra dicā. Sed dubiū est an vxor phibēte viro teneat ieiunā. Et dicit Inno. q̄ ieiunia ab ecc̄ia īstituta nō dēt etiā phibēte viro dimitte. Sec⁹ esset de ieiuniis pcedētib⁹ ex voto uel p̄nia: q̄a illa possūt dimitti. xxxiii. q. si. māifestū. dicit tñ q̄ in istis dispēsat ut infra dicā. Furiosi autē & īfantes nō itelligētes nec habētes habitū itellect⁹ excusant. Quarto vidēdū est de obseruatiōe ieiunii. Rñdeo ad hoc ut qs recte ieiunā dicat: primo p cōfessiōnē mūd⁹ eē dēt: & r̄uocat⁹ a peccato. Nā ut ait magister s̄nia. li. iiii. di. xv. & habet de pen. di. .i. nichil pdest ieiunā et ora et alia bona age nisi mēs r̄uocet a peccato. quod tñ est itelligēdū quātū ad statū gl̄ie seu meriti cōseqndū. q̄ntū autē ad statū gr̄e muniēdū vel m̄ultiplicatiōez ip̄aliuz bñ pdest. ieiunā et alia qlibet bona opatio etiā exñti ī peccato. debz tñ ut recte dicat ieiunā: esse mūd⁹ a peccato ut dixi & debet cōmedere semel in die nō tamē ad saturitatē sed quantū natura possit sustentari. Nec tamen quis bñ ieiunaret etiam si quis vna ebdomoda uel trib⁹ uel duob⁹ dieb⁹ ieiunaret & demū cōmedēdo usq̄ ad saturitatem venerē astrueret. de conse. di. v. non ideo

4
¶.c. sunt tibi cum se. Item quinque obſuare oportet vitādo que ſunt temptamēta gule. Primo ut horā debitā comestiōis nō pueniat ea. di. c. qnq̄. Hora cōgrua eſt ut miſſaz primo audiat & officiū veſptinuꝝ orōne p̄acta cōmedat. Secūdo non debet politiōis cibos q̄rere. vnde habet̄. iiii. di. deniq̄ q̄ nō debet vti beluis marinis et ſūptuoſis nec delicatis cibus. quod tñ intellige ſecundū qualitateꝝ perſonaz. xlii. di. c. i. ii. et. iii. Tertio non multū debet curare vel expectare quid comedit: nō enim debet ſemp̄ eſſe in tali cogitatione uel uerſari. Quarto non debet ultra menſuram refici. Quinto non debet rem aliquā etiam vilem deſiderio affectu querere. hec habentur in dicto. c. quinque. Debet etiam eſſe vnica comestio de piſcib⁹ et pomis ac aliis nō delicat⁹ cibus cum abſtētiōe carniū & lacticinioꝝ ut habet̄ in dicto c. deniq̄. cū moderata vini aſſūptiōe ut ad ebrietatē non deducat. ſed quia ſi contra predicta in aliquib⁹ fiat non frāgitur ieiuniū ſed peccatur. Ideo quero quando ieiunium frangitur. dicitur q̄ ex bina comestione preterq̄ in caſibus diſpenſatis. Item ſi comedant̄ carnes. Sed ſtat dubium quod ſi cōmedant̄ oua uel caſeus dicunt quidaz q̄ frangit̄ ieiuniū q̄drageſime et nō alia ieiunia ſed peccatū mortale cōmittit̄. Alii dicūt q̄ frangit̄ ieiuniū hec ſcribit Arch. de cōſe. di. iii. roga tiōis. tutius eſt non cōmedere Dicit tñ Hoſti q̄

ista sunt inducta: et ex causa potest contra ea dis
pensari in puiciis maxie ubi no sunt pisces ut istis
vtant sine peccato Et ideo gustates medicias ubi
est consuetudo uel facietes credetia non soluunt ie
iuniu. Idez credo in comedetib9 oua in vigiliis
vt non peccet si talis est consuetudo prie. Sz qd si
puenit hora comestionis uel comedit beluas ma
rinas. dicunt doctores q non soluunt ieiuniaz nec
peccat: nisi faciant deliciose uel nimia auiditate.
Ita itelligit canon de conse. di. i. Quid in come
detib9 medicias dicit Inno. q medicie p repellē
da ifirmitate non soluunt ieiuniu sec9 si p conser
uāda saitate: p hoc facit de conse. di. v. c. cōtrari
a. & etiā nimis affectās uel auide sumēs non rū
pit ieiuniu sed peccat secunduz Inno. Vnuz autē
arbitror ultra statutuz ecclie seruādum fore secū
dum ut scribit Hieronim9 ad demetriadē de vir
ginitate & uita pfecta q omne ieiuniaz et oīs ar
dor abstinentie sit tēperatuz ita ut illi finē consili
uz non lassitudo iponat. Nā iordinata ieiunia &
abstinentie faciunt ut ipa postea ieiunia iuridica
nec mediocriter fieri possint. Quōto est uidēduz
q sint dies digni ieiunio. Ad hoc rñdeo si loqui
mur de ieiunio qd est i suo genere generali scd3
quod debem9 abstinere ab omni appetitu illicito
voluntat9 tunc oīs dies uenerād9 est. xl. di. c. i. ii.
et. iii. Si loqmur de eo quod in specie diximus
ieiunio et tunc si est ex voto uel regionis consue

5

rudie vel penitētia iniūcta tūc illa dies ieiunāda est
Si autez est scdm statutum ecclie et tunc dico q̄
q̄tuor t̄pa ut. lxxvii. di. c. ieiū. Vigilia natiuitat̄
dñi & assumptiōis beate Marie ut. c. i. de obser
uat. ieiū. & oīm ap̄loꝝ except̄ vigiliis. Philippi
& Iacobi & Iohānis euāgeliste q̄ sūt inter pascha
& penthecostē. Itē vigilia oīm sanctor̄. Vigilia
autē bartholomei quoniā est dubiū de die: debz
ieiunari scdm consuetudinē regiōis. Vigilia Lau
rentii & Iohānis baptiste. Quadragesima. Itē dix
erūt quidaz de sextis feriis p̄terq̄ de illis q̄ sunt
inter pascha & penthecostē: uel in qua uenit na
tiuitas dñi. Alii tñ dicūt et hoc videt̄ approbar̄
Inno. q̄ nō sunt ieiunia necessaria sed volūtaria
preterq̄ illi⁹ puincie pānonie seu panotachie qui
b⁹ est cōsuetudo q̄ in hoc debz attēdi. lxxvii. di.
. 6. nō autē. Dubiū tñ est de dieb⁹ rogationū an
te pēthecostē: & aliq̄ dicūt q̄ ista sunt ieiunia ne
cessaria et hoc tenet glo. ber. in. c. ii. de obser. ieiū.
glo. tñ Io. de cōse. di. iii. rogatiōes. dicit q̄ in hoc
debz attēdi p̄rie consuetudo. De ieiunio autē ad
uētus finaliter concludūt doct. q̄ hoc nō sit ge
nerale scilicet ab ecclia inductū. sed dēt in ip̄o p̄
cedi scdm cōsuetudinē regiōis. Isti sūt quos potui
repire dies ieiunio dignos. Vnū tñ nota Si vn⁹
Italic⁹ uadit ī partes pānonie debz ieiunā sexta
feria p̄pter illoꝝ cōsuetudinē q̄ tñ non tenet̄ in
ppriis laribus: ut habet̄. xii. di. illa. Sexto est vi

dendū an ista ieiunia possint commutari. Et ista
questio potest intelligi dupliciter. vno modo po
test fieri cōmutatio respectu certarū personarū.
secundo respectu assumēdarū cōmestionū. Ad pri
mū dicit Inno. q̄ si sunt ieiunia uolūtaria ut ex
voto uel cōsuetudīe spāli uel penitētia iniūctas
hec sine causa cōmutari possūt dūmodo talis mu
tatio sit utilior & deo acceptabilior ep̄i auctori
tate intercedēte. c. i. de uoto et hoc siue ad muta
tiōez diei siue cū p̄sonis siue in eo quod debz su
mi. Plus credo q̄ legitia causa subsistēte ut infir
mitat/ tunc solus presbiter pōt uoto astrictū in
foro p̄niali ad aliū actuz nō min⁹ deo placibilem
ordinare. Quedā aut̄ sunt ieiunia ab ecclia insti
tuta ut est q̄dragesima et alia q̄bus infra dicaz.
& ista sine causa ab ep̄o uel presbtero cōmutari
nō possūt. S3 cū causa legitia sicut si in die sc̄de
ferie ueniat festū tunc fit cōmutatio ut ieiunet
die sabati ut in. c. i. et. ii. de obser. ieiū. Idē dicit
si vigilia ueniret in festo alicuius p̄roni ciuitatis
vel regni: nā tūc licz cōmutat̄. Et ideo in frācia
ubi est festū sancti Qūtini nō ieiunat̄ in vigilia
oīm. sanctorū: q̄a tūc est illud festū sed p̄ vnū di
em ante Idē fit secundū hosti. in partib⁹ ubi est
p̄ronus mauricius: ubi nō ieiunant̄ q̄tuor t̄pa q̄
veniūt in illo festo sed postea. Pōt etiā respectu
personarū dispēsari: ut si uir nō uelit q̄ vxor ieiu
net hoc nō obstāte teneē istituta t̄pa ab ecclia ie

6

iuuare: tñ ppter vitādum scandalū pōt presbiter
secū dispēlare: q̄a rōne scādali sit dispēlatio. c. la
tores de cleri exco. mi. Dicit tñ Hosti. q̄ idē est
in puberib⁹ ut in. c. ii. de obser. ieiū. Itē cū senib⁹
c. magne deuoto. Idē dicit hosti. in agricol⁹ et pe
grinis et his q̄ cōtinuo labore affligunt. lxxxii.
di. presbiteri. An aut mutatio possit fieri ī comes
tibilib⁹ et modo comestiois. Dicit Inno. q̄ sic ex
causa: & ideo ppter caritatē: vel ppter vitādū scā
dalū possz stari ut q̄s in dieb⁹ comederet nec frā
geret ieiuniū: dū tñ pax ut est sile in cisterciētib⁹
q̄ possūt pri⁹ degustaī scām statū suū. Itē ī mag
natib⁹ q̄ timēt de ueneno: vt possit dispēlari q̄
gustās nō frāgat ieiuniū. Idē gñaliter scām gñā
lez cōsuetudinē ecclie si post prādiū degusteē ad
collatioēz faciēdā: et vbiq̄q̄ essz cā arbitrio iudi
cis possz statui q̄ añ possit gustari. Vltio vidē
dū est de effectu ieiunii et in hoc possum⁹ con
cluder cū q̄dragesimali prefatiōe dicēte ecclia. q̄
vicia cōprimit: mētē eleuat: uirtutē largit et pre
mia. Premiū enī est qd̄ ap̄lus scribit ad Thimo
theū. iii. & habet de cōse. di. v. c. ieiuniū. Spē et
releuatiōez gl̄e magni dei. Hic enī est denari⁹ de
quo habet mathei. xx. c. q̄ ad mot⁹ q̄dragenario
numero efficit q̄nquagenari⁹. & ideo añ pascha
agim⁹ q̄dragesimā cū peñia et labor: post pascha
cū leticia q̄nquagesima q̄si mercedē et primū re
cipiētes: Verba sūt Augustini sup Iohāne. & ha

beñ in dicto. c. ieiuniū. Itēz scđm Iero. & Io. Cri
sosti. ieiuniū valet ad sanitatē corpori. nā curat ī
firmitatē articuloꝝ de cōse. di. v. legim⁹. hoc salu
tē et acutū itellectū opat̄ fugat in firmitates: p
creat sospitatē et uolūtātē cōmedēdi: & ip̄a q̄ cō
medunt̄ de facili digerunt̄ et sine molestia. Nō
fiūt etiāz ppter ieiunia magni sūpt⁹ uel appat⁹
fugat maxie vicia gula: et p consequēs luxuriā:
sanat uomitū et stomachi morbos. Et multi sūt
effect⁹ singlares ieiunioꝝ: ut habet̄ de cōse. di. c.
nichil et. 6. se. Ideo animū ad ieiunia eleuet̄ ut
domini⁹ sit in retributione vobiscum. Amen.

Tabula huius tractatus

- Quare sit instituta quadragesima.
- Quid sit ieiunium: & vnde dicit.
- Quotuplex sit ieiunium.
- Qui sint gradus ieiunii.
- Qui astringantur ad ieiunium.
- An vxor phibēte viro teneat̄ ieiunare.
- Qualiter obseruetur ieiunium.
- Quomodo dicat̄ quis recte ieiunare.
- Quot requirantur in ieiunio.
- De quib⁹ debeat esse cōmestio in ieiunio.
- Quando ieiunium frangatur.
- Qui dies sint ieiunandi.
- Ieiunia an possint commutari.
- Quis possit dispensare super ieiuniis.
- Quis sit effectus ieiunii.

7

Casus Papales. Et Episcopales.

Primus casus Papalis est in illo qui percutit enormiter clericū vt pbat. xviii. q. iiii. c. si quis suadēte. si autē est leuis percussio ep̄s absoluit vt in. c. puenit: de sen. excōi.

Secund⁹ est in illo qui comburit ecclesias vel eas infringit qui postq̄ denūciatus est. absolutio pertinet ad solū Papā. vt de sen. exco. c. cōquesti
Item idem est de quocūq; alio incēdario si forte excōicetur et publice. vt de sen. exco. c. tua.

Terti⁹ est in illo qui falsificat litteras domini nostri pape vel falsis scienter utitur. de cri. fal. c. cura. et. c. falsariorum.

Quart⁹ est in illo qui excōmunicat⁹ est a delegato pape qui nō pōt absolui p̄ aliquē nisi p̄ Papā vel pape delegatū vt de sen. ex. c. significauit.

Quint⁹ est in illo qui p̄ticipat cuz excōicato a papa: qui non potest absolui nisi per papā quod intelligitur de participante in crimine propter quod talis est excōmunicatus.

Sext⁹ est in illo qui p̄ticipat in osculo vel aliis ei q̄ excōicat⁹ est per papā cuz p̄ticipantib⁹ quoniam iste talis ab illo debet absolui q̄ s̄niaz tulit.

Septim⁹ est in clerico q̄ secūdas nuptias benedixit. de secun. nup. c. i. sed de isto casu. an sit papalis vel episcopalis dubitant multi.

Octauus est in persecutoribus Cardinaliū qui

graues et multas penas incurrūt vt habet in .c.
felicis de penis. li. vi.

Non⁹ est in eo qui dat licētiā grauādi eos q tu
lerūt sentētiā excōmunicatōis suspēsiōis ul' inter
dicti vel eos in suis psonis uel bonis. vt de sen.
excois. c. quicumq; li. vi.

Decim⁹ est in eo q corp⁹ defūcti incēdit vl' deco
qt p ossib⁹ trāsferēdis. i. extraua. bo. viii. de testa.

Vndecim⁹ est in inquisitorib⁹ hereticorū. si odio
vl' grā amore uel lucro cōtra iustitiā uel cōsciā
omiserit cōtra quēpiā pcedere uel ipaz heresim a
licui iponere. vt habet in cle. de here. c. mltorū.

XII. est de religiosis q absq; spāli licētia prochi
alis p̄sbiteri solēnizant m̄rimonia aut ministrāt
sacramēta veluti eucaristie aut extreme vnctiōis
sufficit tñ licētia prochialis clerici etiā si nondū
est sacerdos. s̄lx etiam licentia illius vicarii qui
gerit ordinariā curā ecclie. Itē sufficit licētia dio
cesani. ut no. lo. An. de pri. religi. in cle. Itē excōi
cati sunt religiosi qui excōicatos a canone absol
uūt in casib⁹ nō cōcessis aut absoluūt a s̄niis per
synodalia statuta siue puicialia p̄m̄gatis aut ab
soluūt a pena et culpa. de penis. c. si quis in cle.

XIII. est de p̄secutorib⁹ episcoporū uel q eos faci
unt exiliari seu p̄curāt illos ad p̄sequēdū uel car
ceri tradūt aut q precipiūt hoc fieri uel tribuūt
auxiliuz consiliū uel fauorez ad hoc faciendum.

XIII. est de religiosis vel clericis inducentibus

8

ad vouēdū uel p̄mittēdū uel iurādū de eligēda
sepultura apud eos uel vltimā iaz electaz vlteri⁹
nō immutēt. ut habet in cle. de penis. c. cupiētes.
XV. est de hiis q̄ cogūt celebrari sibi in loco in
terdicto uel ad audiendū inuocāt excōmunicatos
uel interdictos uel p̄hibēt eis ne moniti exeant
et de illis qui moniti non exeunt. ut habetur de
sen. exco. c. grauis. in clemen.

XVI. est de hiis qui ferunt ferre arma et equos
ad impugnandū xp̄ianos uel alia necessaria defe
rūt uel trāsmittūt. seu galeas uel naues vendūt.
uel in piraticis sarracenoꝝ nauib⁹ gubernationē
exercent uel impendūt consiliū uel auxiliū in di
spendiū terre sancte. vt habet de iude. c. quorun
daz. et. c. ad liberandā. et iste casus est papalis p̄
extraua. Boni. viii. que incipit contra illos.

XVII. est in piratis qui ore papali excōicantur
vt no. lo. An. in. c. excōmunicationū de rapt.

XVIII. est de eo qui absolutus propter mortis
articulū uel aliud impedimētū ab eo a quo alias
absolui nō poterat si cessante impedimēto nō se
presentat cū se cōmodo poterit ei a quo pri⁹ ab
solui debebat in eadem sentētia qua pri⁹ ligatus
erat ab homine uel alias iure reīcidit ip̄o facto
ut in. c. eos de senten. exco. li. vi. Pone exemplū
de alio impedimēto uidelicet ut egritudo uel in
imicitie capitales. ut notat glosa in. c. religioso
de sen. exco. li. vi. et iste casus est papalis si talis

absoluendus erat a papa.

XIX. est in absoluto a papa uel eius pñiario de ipsius speciali mādato q̄ se dēt alicuius cōspectui pñtare: nā reincidit si hoc nō facit: ut in precedēti casu dictū est: ut ī dicto. c. eos de sen. ex. li. vi.
XX. Impator Rex. uel princeps dux. Marchio. uel comes aut Baro. uel aliq̄s ali⁹ notabil⁹ preemi nētie dignitatis uel potestatis fr̄ filius uel nepos ipsoꝝ qui ad terminū uel in ppetuū nominatur eligē uel assumit̄ in rectoreꝝ uel senatoreꝝ urbis Rome quocunq̄ nomine uocet̄ ipsa rectoria .et quicūq̄ alius qui ultra annū ad huiusmodi regimen assumitur preter apostolice sedis licentiam omnes predicti in lris ipsius sedis exprimendi et consentiētes sue nominatiōi electiōi uel assump tiōi et eos taliter nominātes eligētes uel assumētes et eis obediētes: auxiliū cōsiliū uel fauorē dantes sunt absoluendi per papam ut de elec. c. q̄ si quis li. vi.

Vnde versus.

Per papam clerum feriens falsarius utens.
Solutur et quisquis audet cantare ligatus.
Simon qui fuerit nec fallit regula talis.
Nota tamen q̄ non omnis percutiens clericum tenetur ire ad papam: ut patet p̄ hos uersus.
Percutiēs clericū Romam petat. excipiunt̄.
Ut puer atq̄ senex egrotus femina pauper.
Et claustralis habēs inimicos et hostia seruās.
Finiūt casus Papales. Incipiūt casus Episcopales.

¶ **C**iant sacerdotes q̄ licet in priuata penitē
tia pro occultis delictis regularem p̄nt im
ponere p̄niaz vt habeēt in. c. presbiteri. xxvi. q. i.
Regulare. n. est q̄ ip̄i cognoscere possint de oib⁹
criminib⁹ occultis. ut in. c. si peccauerit. ii. q. i. tñ
sunt etiā certi casus de quibus ip̄i cognoscere non
p̄nt: imo de talib⁹ criminib⁹ oportz eos necessario
rmittere suos cōfitētes ad superiorē prelatū. i. ep̄z et
isti casus dicūē ep̄ales: et sūt isti q̄ sequē quos no.
Osti. i. summa de pen. et remis. §. iiii. versicō. cui
cōfitēdū. Notat eos latius Specul. in. iiii. pte cir
ca si. de pe. et re. §. vi. versicō. priuata aut.
Prim⁹ casus ep̄alis est i eo q̄ cognouit carnaliter
monialē cōsecratā uel nō consecratā: uirginē uel
nō uirginē: uel forte si mulier coiuit cū religioso
duz nō sit in loco sacro: quia tunc esset papalis.
Secund⁹ est in eo q̄ uerberat p̄rez aut m̄rez. s. ex
casu. sed si ex certa sciētia p̄tinet dño n̄o pape.
Terc⁹ est in eo q̄ deflorat uirginē fraudulē
sed si uiolēter maliciose et vi p̄tinet d. n. pape.
Quart⁹ est i eo q̄ in mortē cōiugis machinat.
Quit⁹ est i eo q̄ abutiē crismate seu eucaristia uel
alia re sacra: aut fcit furtū in ecclia et etiā in illo
clerico ex cuius negligētia hoc contingit.
Sextus est in illo q̄ baptizauit p̄priū filiū: uel eū
ad baptisma uel etiā confirmationem tenuit.
Septim⁹ est in eo q̄ facit uotū castitatis: et post
uotū cōtrahit cum aliqua. uel aliqua cū aliquo.

Octau⁹ est in eo qⁱ contrahit uel cōtinet seu religiōnē itrat in uita vxoris sue post carnalē copulā.
Nonus est in illo malefico qui confitetur se credidisse heretice prauitati.

Decimus est in simoniaco sub quocunq³ genere simonie fuerit simoniac⁹ quo ad absolutiōez nō quo ad dispensationē que ad solū papā spectat.
Vndecim⁹ est in illo qui excōicat⁹ est et solempniter celebrat in ecclesia quo ad absolutiōnē.

Duodecim⁹ est in illo qui p^r saltū est p^rmot⁹.
xiii. est in illo qui ordinatur ab alieno episcopo sine licentia sui proprii episcopi.

xiiii. est in hōicida siue in uerbo siue in consensu uel se defendēdo uel dormiēdo uel si occidat furē vim faciētez uel si hōicida fuerit infantl.

xv. est de faciēte luxuriā ī ecclia maxie cōsecrata.
xvi. est in illo qui cognouit carnaliter iudeam uel sarracenam.

xvii. est in muliere que concepit ex alieno uiro et uir su⁹ credēs eū suū p^rpriuū filiū esse instituit eū heredē in aliorū preiudiciū et grauamē.

xviii. est in illo uel in illa qui uel qⁱ p^rcurat abortum uel sterilitatem siue in se siue in alia.

xix. est in eo qⁱ cōtrahit m^rimoniū p^r spōsalia cōtracta cū alia uel iuramēto iterposito ī cōtractu.

xx. est in illo qⁱ est excōicat⁹ a iudice et non uult exire eccliaz sed est diuinū officiū impediēs.

xxi. est in eo qui scienter celebrat in loco inter

10
dicto siue in publico siue in secreto.

xxii. est in eo qui est sortileg⁹. uidelicet in illo qui inuocat demones pro furtis uel mulieribus uel aliis rebus licet aliqui extendant istum casuz ad existentes in sacris ordinibus.

xxiii. est in illo qui sciēter et publice sepelit corpus alicuius excōmunicati in cimiterio.

xxiiii. est in illo qui excōmunicatus est a canone in casibus in quibus ab epō pōt absolui.

xxv. est in illo qui est irregularis.

xxvi. est in eo q̄ cōtrahit m̄imoniū clādestine.

xxvii. est in eo q̄ ē criosus public⁹ uel blasfemator

xxviii. est si episcop⁹ audiuit confessionē de aliquo peccato inferior cleric⁹ non habet talem absoluerē sed debet ad episcopū ipsuz mittere.

xxix. est de illo uel illa qui uel que opprimit filios suos studiose uel negligenter.

xxx. est in eo q̄ cōmittit sacrilegiū uel incēdiū.

xxxi. est in illo qui cōmittit crimez falsi siue in literis siue in testimoniū cōmissuz et quod dico de lris intelligo nō papalib⁹ qa ille casus est papalis.

xxxii. est in illo qui uiolat ecclesias et libertates et immunitates earum.

xxxiii. est in eo qui cōmittit peccatū cōtra naturā ut puta si uir uirz cognoscit uel brutū uel etiā si uir utit mēbro mulieris ad hoc nō cōcesso.

xxxiiii. est in illo qui committit incestum ut si cognoscat consanguineam personam.

xxxv. est i illo q est piur⁹ licet aliq uolūt illū ex
tēdere de piurio pueri q est infra sacros ordines.
xxxvi. est de illo clerico q cognouit carnaliter illā
quā baptizauit: uel illā cui⁹ cōfessionē audiuit.
xxxvii. est de illo qui excōmunicat⁹ est ab epō q
non pōt absolui p aliquē inferiorē clericum.
xxxviii. est in illo qui est vsurarius publicus.
xxxix. est in illo qui celebrat missam in altari
nō consecrato: uel si celebrat sine sacris indumē
tis uel ornamētis: uel si celebrat nō ieiunus.
xl. est in illo qui nō restituit ablata uel substra
ta uel alia illicite acquisita.

Sciendū est q si ep̄s cōmittat alicui sacerdoti ui
ces suas in casibus in qbus ep̄s ip̄e hēt ptātē: ta
lis sacerdos potest suam iurisdictionem exercere
in omnib⁹ casib⁹ preter quinq; qui sequūtur.

Prim⁹ est ubi p̄nia solēpnis est imponenda.

Secundus est quia sacerdos non potest absoluere
ab excōmunicatione in casu in quo Episcop⁹ po
suit limitationē nisi specialiter ei committat.

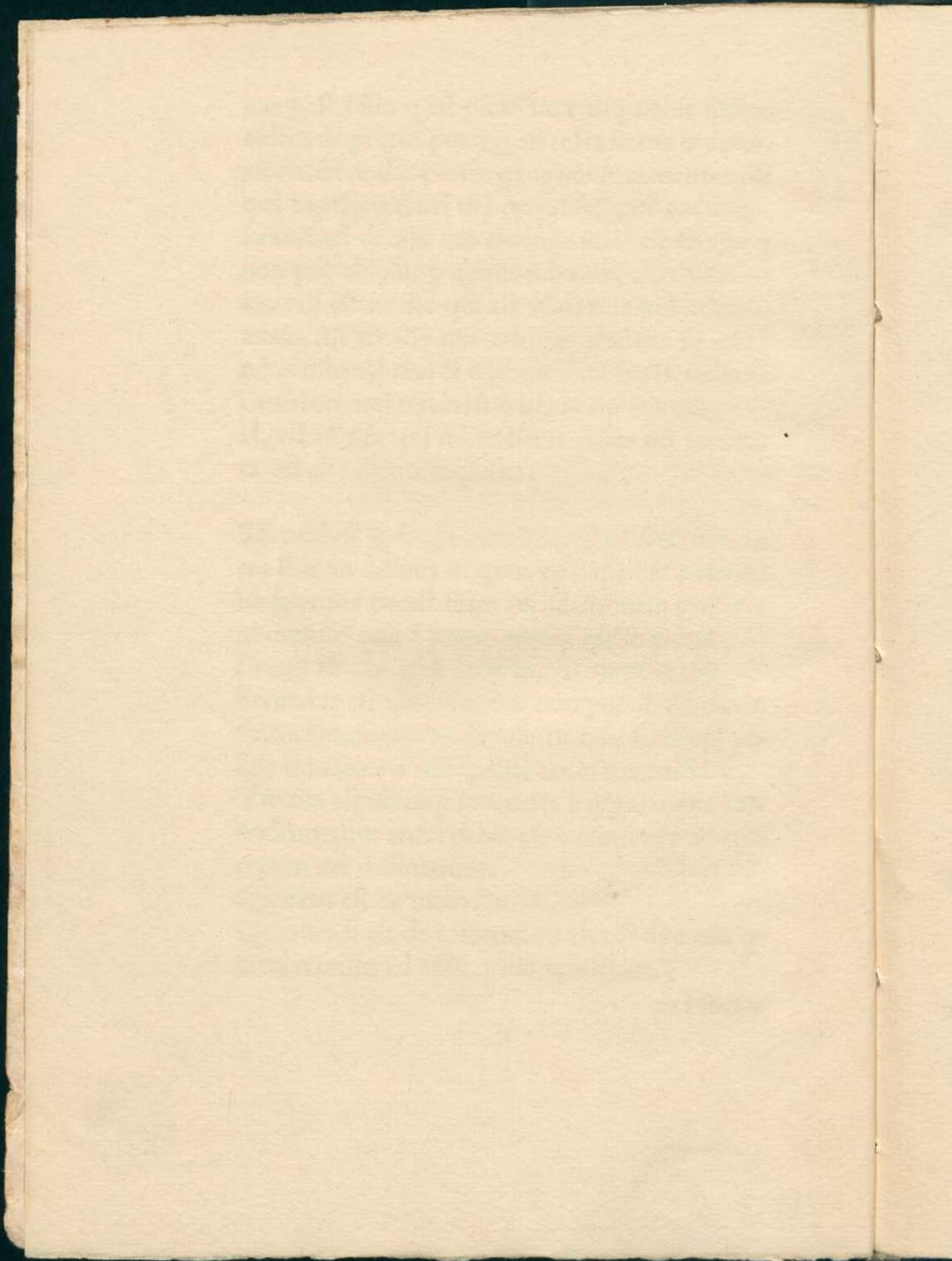
Tercius est ubicūq; inuenerit irregularitatē con
tractam: tunc enim debet eum remittere ad epif
copum uel ordinarium.

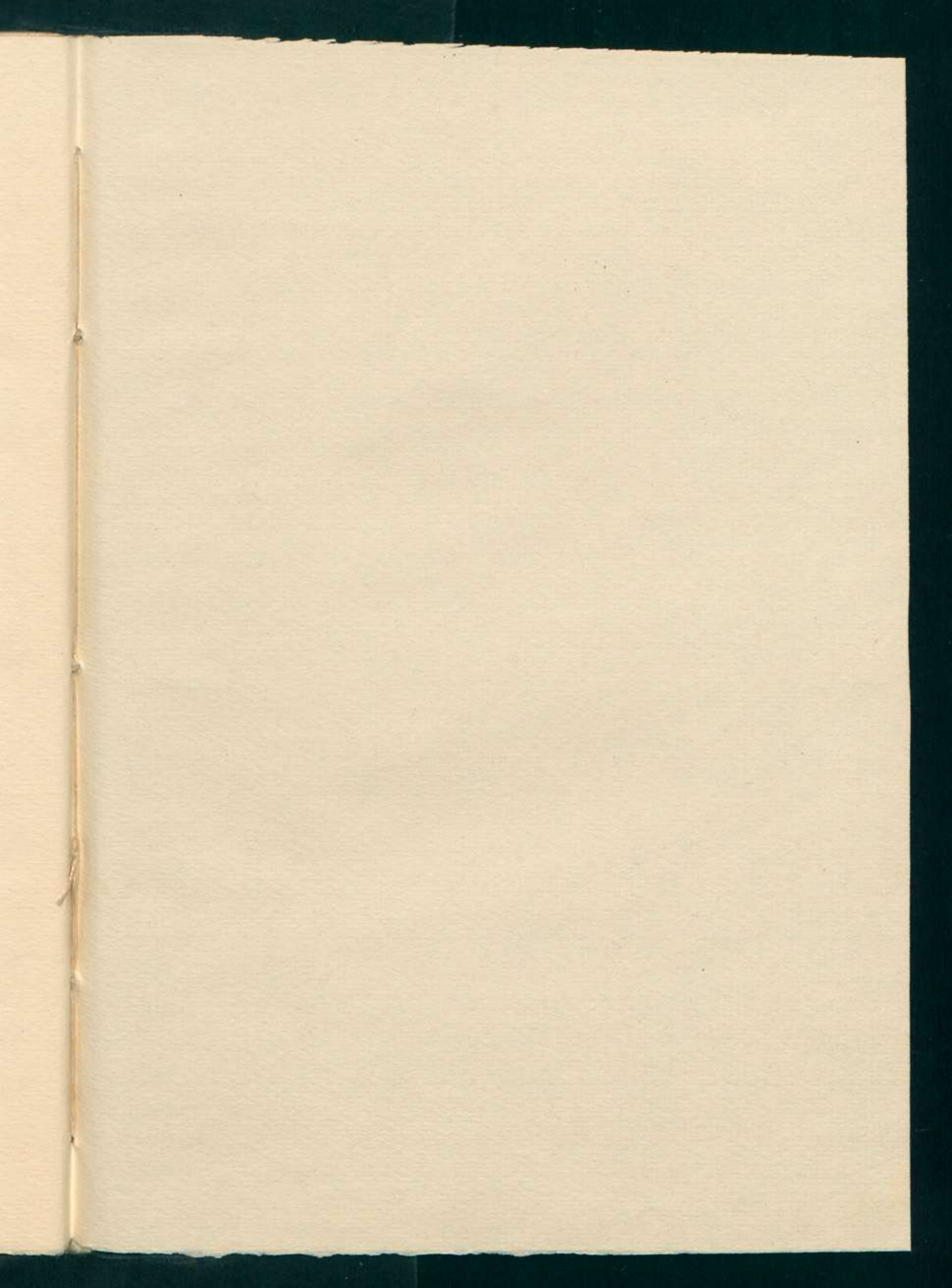
Quartus est de incendiariis.

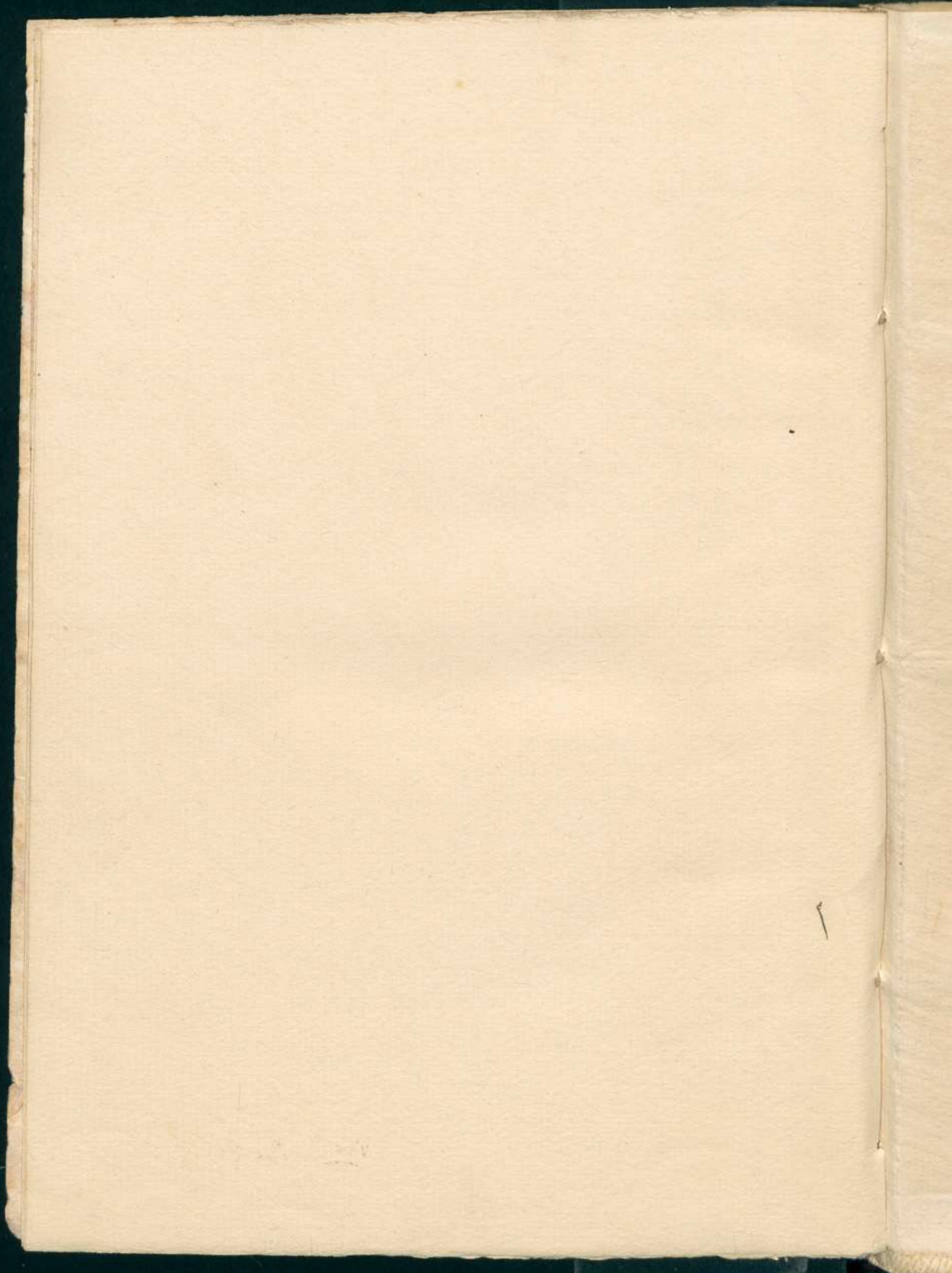
Quintus. si est de cōsuetudine alicui⁹ dyocesis q
certa crimina ad episcopum remittant.

• Finis •

80

Rec. 5,919

Inc. 65

